

synet og Behandlingen. Det er derfor en rimelig og saare forsvarlig Foranstaltning, at det hidtilværende Embede ved Bøgeskovhus nu ophøjes til Embede som Skovfoged.

Endvidere er der paa § 2 et Forslag om en Tilbygning til den nuværende Bolig for den nuværende Skovløber. De Bygninger, der nu findes der, ere, som det meget rigtigt oplyses i Bilaget, gamle og smaa og i det hele ikke meget tidssvarende. Naar det nu skal være en Skovfoged, der skal bo der og bestride det omtalte Embede, foreslaas det, at der skal opføres en ny Stuebygning, og dertil foreslaas bevilget 8,500 Kr., medens de hidtilværende Bygninger skulle benyttes som Udhuse. Ogsaa det er en meget forsvarlig Foranstaltning, som jeg vil anbefale paa det bedste til det høje Tings Velvillie.

Endelig er der et Forslag om, at der skal ansættes en Skovløber af anden Klasse ved en anden Plantage eller Skov under Palsgaards Skovdistrikt. Det skal jeg ikke omtale nærmere, men blot anbefale Sagen, som, jeg ser, foreligger saa fuldt oplyst fra Ministeriets Side, som man i det hele med Rimelighed kan forlange.

Dernæst vil jeg tillade mig at omtale et Forslag, som findes til § 18, under Nr. 40 paa Ændringsforslagslisten, et Forslag, som gaar ud paa, at der opføres et Beløb af 8,000 Kr. paa Landbrugsministeriets Budget, hvilket Beløb tænkes anvendt til Understøttelser for afgaaede Skovløbere, Hegnsmænd og faste Arbejdere og til deres Enker og efterladte og uforsørgede Børn. Det er et Spørgsmaal, som her finder sin delvise Løsning, der tidt har været Genstand for Forhandling i denne Sal. Jeg har ved adskillige Lejligheder tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa dette Forhold og har altsaa den Tilfredsstillelse at se, at den højtærede Landbrugsminister og det ærede Finansudvalg have taget Hensyn til denne Sag, som ingenlunde er af ringe Betydning for de Folk, den angaar. Det er Skovarbejdere, som der her tages forskellige ret berettigede Hensyn til. Da vi for et Par Aar siden havde Lønningsloven for Forstvæsenets Embedsmænd til Behandling, tillod jeg mig at henlede Opmærksomheden paa, at det var ønskeligt, om man ved denne Lejlighed ogsaa kunde have ladet Lønningsreformen omfatte Skovarbejderne og Skovløberne og Hegnsmændene og for Arbejdernes Vedkommende da navnlig de faste Arbejdere, som findes ved vore Statsskove. Det lod sig imidlertid ikke gøre ved den Lejlighed,

saa vidt jeg erindrer, af den Grund, at det Forhold egentlig ikke var tilstrækkelig oplyst, og at Forholdene i det hele ogsaa maa siges at være saa forskellige for de forskellige Statsskovdistrikter, at det var fuldt ud berettiget, naar den højtærede Landbrugsminister den Gang henviste til, at denne Sag maatte yderligere belyses, inden det var ham muligt at fremkomme med Forslag til Rigsdagen om disse Folks Interesser og Krav i forskellige Retninger. Nu foreligger der, som det ses af Bilag Nr. 28 til Ændringsforslaget under Nr. 40, en længere Skrivelse, hvori der gøres Rede for denne Sag og for de Krav, som man mener at burde imødekomme for disse Skovarbejderen Vedkommende. Jeg kan i det store og hele være tilfreds med det Resultat, som man her er kommen til.

Der er forskellige Forhold, som bør komme i Betragtning ved disse Skovarbejderen Stilling. Der er for det første Daglønnen. Om den har den højtærede Minister i Dag ganske rigtigt udtalt, at Størrelsen af Daglønnen kan ikke uden videre fastsættes her. For et Par Aar siden tillod jeg mig at udkaste den Tanke, at Daglønnen skulde fastsættes paa den Maade, at der for hvert Statsskovdistrikt skulde nedsættes en Komite, et Udvalg, eller hvad man vil kalde det, som skulde gøre Indstilling til Landbrugsministeren om, hvor stort et Beløb der maatte siges at være passende i det paagældende Statsskovdistrikt, og Ministeren vilde saa paa Grundlag af denne Indstilling fra Komiteen være berettiget til at ansætte Daglønnen, dels under Hensyn til Komiteens Indstilling og dels under Hensyn til andre Forhold, som Ministeren mente, der burde tages Hensyn til ved en saadan Lejlighed. Denne Tanke vandt imidlertid ikke tilstrækkelig Tilslutning, hvorfor jeg ogsaa kun nævner den i Forbigaaende. Nu viser det sig, at man for Daglønnens Vedkommende endnu staar paa det samme Standpunkt, og det skal jeg heller ikke opholde mig synderligt ved. Men jeg maa maaske henlede Opmærksomheden paa en Skrivelse fra Landbrugsministeriet, hvori der staar, at det er Ministeriets Agt at foranledige en Revision af Akkordpriserne paa de nordsjællandske Skovdistrikter. Jeg vil blot i denne Forbindelse gøre den ærede Landbrugsminister opmærksom paa, at jeg tror, det vil være betimeligt baade for de nordsjællandske Skovdistrikter — hvor jeg dog ikke har videre Kendskab til Forholdene — og for de jyske Skovdistrikter og i det hele